

Šla Kačenka na procházku
nade mlýnem na tú hrázku.

Jak pres hrázku prekročila,
prešvarného syna měla.

Pantličkú krk zavázała,
hodiła ho do Dunaja.

Stála baba za šašinú,
prozradiła Katerinu:

Radní páni, co děláte,
dyž Kačenky nechytáte?

Prešvarného syna měla,
hodiła ho do Dunaja.

Podívaj sa, Kačo, oknem,
ide-ji tam mati s otcem?

Neidú to otec máti,
lež to idú štyré kati,
mú hľavénku dole státi.

Dyž už byli na tom mostě:
Pozastav sa, kate mistre,

nech sa já ešče podívám,
pro koho ze sveta ít mám.

Pro Janíčka, pro Janíčka,
pro švarného šohajíčka.

Dyž už Kačenku měli stáť,
pozastavíl sa mladší kat:

Chceš-i, Kačenko, má byti,
chcu ťa od smrти zbaviti.

Dyž sem nebyla Janova,
nebudu ani katova.

Dyž už Kačenku měli stáť,
pozastavíl sa starší kat:

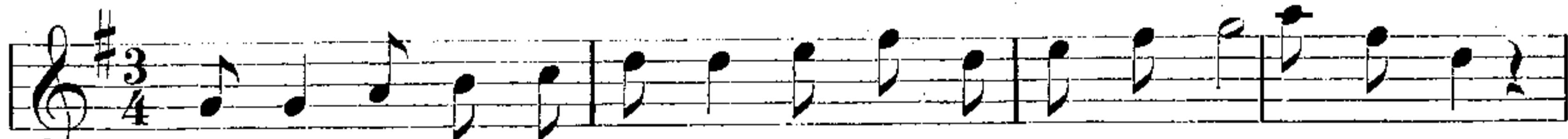
Chceš-i, Kačenko, má byti,
chcu ťa od smrти zbaviti.

Dyž sem nebyla mladšího,
nebudem ani staršího
Vysleč, kate, můj kabátek,
za ním je žlutý dukátek,
od milého darovaný
za můj vínek za zelený.

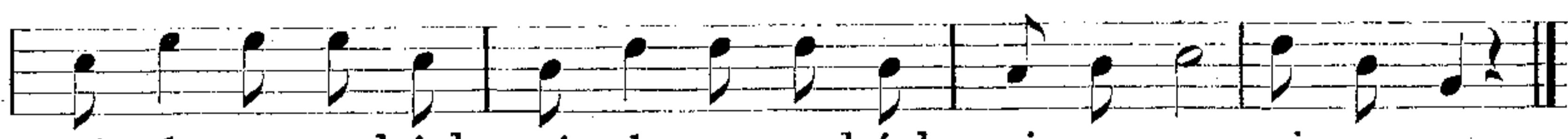
14.

Suš. 155.

Z Rožnova.

Po-šla Ka-čen-ka, po - šla Ka-čen-ka ze mlý-na, ze mlý-na,

né - sła na ru-kách, né - sła na ru-kách aj sy - na, aj sy - na.